

Expunere de motive

Odată cu dezvoltarea localităților din România au apărut situații în care autoritățile administrației locale se regăsesc în imposibilitatea de a-și îndeplini obligația legală de a administra străzile și de a demara lucrări de întreținere a acestora datorită faptului că unele drumuri deschise circulației publice¹ sunt situate terenuri proprietate privată. Situația este pricinuită de regimul juridic al proprietății terenurilor pe care se află drumurile deschise circulației publice și din analiza legislației din domeniu reiese că nu există norme juridice care să ofere o competențe clare în soluționarea acestor situații.

Conform legislației din domeniul urbanismului, planurile de urbanism conțin traseele coridoarelor de circulație și de echipare prevăzute în planurile de amenajare a teritoriului național, zonal și județean² și organizarea rețelei stradale³, fapt ce rezultă în atribuirea unui statut aparte unor imobile sau părți din imobile aflate în proprietate privată, acestea fiind reglementate cu destinația de drum deschis circulației publice. Drept urmare, unele imobile sau părți din imobile proprietate privată devin utilizabile pentru un singur scop, anume asigurarea circulației publice.

Pe de altă parte, legislația specifică din domeniul finanțelor publice locale prevede că nici o cheltuială nu poate fi înscrisă în bugetele locale și nici nu poate fi angajată și efectuată din aceste bugete, dacă nu există bază legală pentru respectiva cheltuială⁴. Coroborat cu prevederile art. 23 din Ordonanța nr. 43 din 28 august 1997, republicată privind regimul drumurilor, anume că administrarea drumurilor de utilitate privată se face de către deținătorii acestora, rezultă faptul că, fără o bază legală clară, autoritățile administrației publice locale nu au posibilitatea de a investi în modernizarea drumurilor deschise circulației publice aflate pe imobile sau părți din imobile proprietate privată. În practică, autoritățile administrației publice locale pot recurge la procedura de expropriere pentru utilitate publică sau proprietarii imobilelor pot purcede la donarea imobilelor sau părților din imobil, dar ambele proceduri sunt greoaie și uneori aproape imposibil de realizat. În consecință s-au creat o serie de situații în care zonele de dezvoltare ale localităților nu pot beneficia de lucrări de întreținere a carosabilului drumurilor deschise circulației publice aflate pe imobile sau părți în imobile proprietate privată.

Prezenta propunere legislativă își propune să creeze baza legală pentru ca autoritățile administrației publice locale să poată interveni în astfel de situații și să poată derula investiții privind lucrări de utilitate publică pe astfel de imobile. Ținând cont de definiția dată investițiilor publice prin Hotărâre Guvernului nr. 907 din 29 noiembrie 2016 privind etapele de elaborare și conținutul-cadru al documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor/proiectelor de investiții finanțate din fonduri publice, anume că se consideră investiție publică și totalitatea cheltuielilor de investiții, inițiale sau ulterioare, destinate realizării de active fixe de natura proprietății private a persoanelor fizice și/sau juridice, inclusiv înlocuirea activelor fixe uzate, precum și cheltuielile ocazionate de înlocuirea acestora, care se finanțează total sau parțial din fondurile publice⁵, considerăm că este oportună reglementarea modului în care autoritățile administrației locale pot întreprinde și derula investiții în vederea îmbunătățirii stării carosabilului pe imobile sau părți ale unor imobile reglementate cu destinația de drum deschis circulației publice.

Inițiator: Csoma Botond – deputat UDMR

¹ lit. a) art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 43 din 28 august 1997 privind regimul drumurilor

² lit. c) alin. 3 art. 46 din Legea nr. 350 din 6 iunie 2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul

³ lit. a) alin 2 art. 47 din Legea nr. 350 din 6 iunie 2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul

⁴ alin. 3 art. 14 din Legea nr. 273 din 29 iunie 2006 privind finanțele publice locale

⁵ alin. F art. 2 din Hotărâre Guvernului nr. 907 din 29 noiembrie 2016